

ترجمه‌ای از پیام بیت العدل اعظم الهی خطاب به احبای ایرانی مقیم بلاد سائره

مورخ ۱۲ ژانویه ۲۰۰۴

یاران محبوب،

شما عزیزان تا بحال فرصت مطالعه پیام مورخ ۲۶ نوامبر ۲۰۰۳ این جمع خطاب به یاران و یاروان حضرت رحمن در کشور مقدس ایران را داشته‌اید. مندرجات این پیام حاوی مضامین عمیقی برای شما که در دیگر نقاط جهان بسر می‌برید می‌باشد و این امر ایجاب می‌کند که با توسل به دعا و مناجات درباره آنها به تأمل و تعمق پردازید.

هر چند تضحیقات و تعدیات گوناگون توفیقات احبای ایران را هنوز محدود می‌سازد و امکان بروز خطرات غیرمترقبه‌ای نیز موجود است ولی برنامه‌های منظم برای ریشه‌کن کردن امر مبارک در ایران به وضوح با شکست روبرو شده است. حضرت بهاءالله می‌فرمایند: "...مشرکین بظلم متمسک و آن را سبب اطفاء نور دانسته و می‌دانند ولکن غافل از آنکه ید قدرت الهی آن را بدهن تبدیل نماید و بر نور مصباح بیفزاید...".

فتح و ظفری را که تا بحال نصیب عالم بهائی گشته می‌توان مدیون تأثیرات دو قوه معنوی دانست. اول مقاومت قهرمانانه بهائیان عزیز ایران و استقامتشان در مقابل تضحیقات و ستمهای شدید از طرف دشمنان امرالله و ثانی عزم جزم محافل روحانیه ملّیه در سراسر عالم در بسیج کردن اعتراضات در سطح جهانی و جلب توجه جرائد معتبر و منتقد به اوضاع و احوال بهائیان ایران که سبب گردید جنایاتی که علیه خواهران و برادران روحانیان در آن کشور معمول شده پیوسته جزو محکومیهائی که از طرف کمسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد علیه ایران برای نقض موازین بین‌المللی صادر میشود ذکر گردد.

به موازات این مساعی، در دهه ۱۹۸۰ میلادی برنامه‌های وسیعی برای نجات هزاران پناهنده بهائی ایرانی که یا با خطر حملات دشمنان امرالله مواجه و یا بخاطر نداشتن گذرنامه معتبر در محل مهاجرتی خود سرگردان بودند انجام شد. اکثری از شما از نتایج این برنامه فوق‌العاده موفقیت‌آمیز بهره‌مند شدید و بسیاری نیز با خدمات مشتاقانه و مجدانه خود در میدان تبلیغ دین خود را نسبت به جوامع ملّی بهائی که با آغوش باز شما را پذیرفتند جبران کردید. در غالب کشورهای جهان خدمات شما و توفیقات فرزندان برومندان سهم شایانی در پیشرفت امر مبارک داشته است.

در مهد امرالله، جامعه بهائی بیش از پیش آماده خواهد بود که توجه خود را معطوف احیای ایران، بر طبق بیان مبارک حضرت عبدالبهاء که در پیام ۲۶ نوامبر مذکور است، و نقشی که در آن دست تقدیر الهی برایش مقدر فرموده سازد: ”ایران مرکز انوار گردد این خاک تابناک شود و این کشور منور گردد و این بی نام و نشان شهیر آفاق شود و این محروم محرم آرزو و آمال و این بی بهره و نصیب فیض موفور یابد و امتیاز جوید و سرفراز گردد“. لازمه ایفای این چنین نقشی آن است که کلیه استعدادهای روحانی، اخلاقی و عملی که در بوتۀ بلائای و شدائد وجودش محقق شده بکار گرفته شود.

تصوّر این که عدم رعایت حکمت از طرف احبّای خارج از ایران مانعی در راه نیل به این مقصد اعلیٰ ایجاد کند صعب و دشوار است. به وضوح مشهود است که دشمنان امرالله که در نابودی جامعه از طریق ظلم و ستم با شکست روبرو شده اند حال به این امید دل بسته اند که بهائیان ایران را تشویق بل مجبور به ترک وطن نمایند تا از این طریق قوه و نفوذ جامعه را در آن سرزمین تضعیف کنند. از کلیه احبّای ایرانی مقیم خارج می خواهیم که در مراودات خود با احبّای ممتحن مهد امرالله نهایت دقت و مراقبت را رعایت فرموده از ابراز هر نظر و پیشنهادی که عمداً یا سهواً مخلّ پیشرفت مشروع عظیمی گردد که حضرت بهاءالله خود مبدع و محرک آنند بپرهیزند. تشویق و ترغیب احبّای عزیز ایران به ترک وطن به منظور کسب منافع ناپایدار دنیوی در سایر کشورها، در این زمان و بعد از سالها استقامت در مقابل ناملازمات و تضییقات، کلاً مغایر مصالح امرالله است.

در شرائط فعلی دیدار آن عزیزان از ایران نیز باید فقط در موارد واقعاً ضروری و بعد از رعایت احتیاطات معقول صورت گیرد. برخی از شما که بخاطر مسائلی فوری از قبیل امور خانوادگی به ایران سفر می کنید باید مطمئن شوید که در تدارک این اسفار کلیه تعهدات خویش را به عنوان پناهنده بهائی به دولت میزبان خود به نحو احسن و اکمل انجام خواهید داد. بعضی از شما قادر خواهید بود که در ایران رحل اقامت افکنده تجربیات و امکاناتی را که در خارج کسب نموده اید در خدمت جامعه ای که زادگاه امر الهی است بکار برید. صرف نظر از طول سفر، چه کوتاه و چه طولانی، در حین دیدار باید به دل و جان بکوشید که از جلوه نمائی مفرط تجملات مادی خود و یا از مکالمات نامناسبی که ممکن است موجب امتحان بیشتر احبّای عزیز آن سامان گردد، اجبائی که تا بحال بیش از سهم خود تحمّل بلائای و صدمات نموده اند، احتراز نمائید.

بهائیان ایران که به دست توانای حضرت بهاءالله و در راه تحقّق نوایای مقدّسه اش مبعوث و پرورش و آمادگی یافته اند به منزله گنجینه گرانبھائی برای امر الهی نه تنها در ایران بلکه در سراسر جهانند که قوای مکنونه اش را نمی توان چنان که باید و شاید در حال حاضر درک نمود. آن ستمدیدگان مایه افتخار و

مباهات عالم بهائی و موجب فرح و سرور قلب این مشتاقانند. اطمینان داریم که چون آن عزیزان که در بلاد سائره ساکنند دربارهٔ مطالب مذکور در این پیام تأمل و تعمق نمایند با عزمی راسخ و با استفاده از تمام امکانات موجود خواهند کوشید که جمع دلاوران مهد امرالله را که هنوز تحقق بسیاری از امور منوط به استقامت ایشان است در انجام وظائف مقدسهٔ خود تشویق و یآوری فرمایند.

در اعتبار مقدسهٔ مبارکه بیاد آن عزیزان دعا می‌نمائیم.

[امضاء بیت العدل اعظم]